

9/5/84

Ο Τζώριζ Οργουελ όταν εργαζόταν σαν εκφωνητής, στη βρετανική ραδιοφωνία, στα χρόνια του πολέμου

Λογοτεχνία - Κινηματογράφος Ο Τζώριζ Οργουελ στη μικρή και μεγάλη οθόνη

**Ξαναγυρίζεται το 1984
πάνω σε νέες απόψεις.**

Λένε πως όλες οι γυναίκες που διαβάζουν θιβλία έχουν διαβάσει σίγουρα τρία θιβλία, τα «Ρεθέκα», «Τζέην Εϋρ» και «Οσα παίρνει ο άνεμος». Αυτό αποτελεί μία παλιά άποψη. Κάτι ανάλογο λέγεται τα τελευταία χρόνια για δύο θιβλία ανδρών συγγραφέων: τη «Φάρμα των ζώων» του Τζώριζ Οργουελ και τον «Κύριο των μωμών» του Γκλόαντιγκ, που τιμήθηκε πρόσφατα με το Νόμπελ λογοτεχνίας. Ωστόσο, ειδικά τους τελευταίους μήνες, το όνομα του Οργουελ είναι συνεχώς στην επικαιρότητα, κυρίως εξαιτίας του θιβλίου του «1984» στο οποίο γενονότος ότι έχουμε πια φτάσει σ' αυτή τη χρονιά.

Ο Οργουελ κρινεται πια σαν ένας σατιρικός συγγραφέας αξιόμων, μερικοί τον είπαν «ο σύγχρονος Ζουλιφτ», ένας συγγραφέας που έχει ταυτιστεί με τις ανησυχίες και τη συνείδηση του κοινού των μεταπολεμικών χρόνων. Ήταν, λοιπόν, αναπόφευκτο ν' ασχοληθεί και ο κινηματογράφος με τον ίδιο συγγραφέα και με το έργο του. Και όχι μόνο αυτό: ανάλογα ασχολήθηκε και η τηλεόραση. Το BBC γύρισε μία σειρά με τον τίτλο «Αρβάν», με έξι επεισόδια, που για θέμα είχε τον Οργουελ και το έργο του και που περιεχέε μαρτυρίες συγχρόνων και φίλων του. Από τους συγχρόνους του που μίλησαν γι' αυτόν, αλλά τώρα πια δε ζούν, υπήρξαν οι Καϊσλερ, Ντούστερ και Ανιούριαν Μπέναν.

Γυρίστηκαν δύο φιλμ για τον ίδιο τον Οργουελ. Στην τηλεοπτική εταιρία «Γκρανάντα» επιμύθησαν ένα φιλμ με τίτλο «Ο δρόμος προς το 1984» σε σκηνοθεσία Ντέβιντ Κουίτιν, με πρωταγωνιστή τον Τζέιμς Φρέι από ρόλο του Οργουελ, κι ακόμη τον φιλμ «Ο Οργουελ και η Τζιούρ», όπου το συγγραφέα υποδύονταν ο Ρόναλντ Πίκατ. Μία άλλη προσπάθεια, άρκετα καλή, έγινε από την τηλεοπτική εταιρία «Τέιμς» στο πρόγραμμα της για τα σχολεία. Σε πέντε επεισόδια διάφορα συγγραφέας συζητούν για το νόημα του έργου του Οργουελ και ιδιαίτερα για το «1984» και για το τι μπορούσαν να σημαίνουν τα ύποπτα «άφρονες», «άγλαρες», «είρηνης» και «άλλεθιας» στον Οργουελ.

Σάν παραγωγός και πρωταγωνίστρια Η Αλίκη Ξαναγυρίζει στον κινηματογράφο

**Η Βουγιουκλάκη δηλώνει ότι θα ήθελε
να παίξει στο Κρατικό Βορείου Ελλάδος**

αδιέξοδο. Αυτό άλλωστε το άδိξεδο και η αδιαλλαξία μας ανάγκασε να κλεισουμε τα θέατρα. Πιστεύω ότι από την μεριά των ηθοποιών - θιασαρχών (μόνο εργοδότες δεν είμαστε) υπάρχει κάθε διάθεση να συνεννοηθούμε, γιατί αγαπάμε το θέατρο, το θέατρο που είναι τρόπος ζωής και έχουμε κάνει καταθέσεις ζωής στο επάγγελμα. Έχουμε διάθεση να κατανοήσουμε τους νέους συναδέλφους και να τους βοηθήσουμε. Από τη μεριά όμως της ηγεσίας του σωματείου διαβλέπω για μας μία εχθρότητα, ενώ θα έπρεπε επειδή ρισκάρουμε κάθε φορά και επειδή προσφέρουμε δουλειά, ρισκάροντας, σε τούς συναδέλφους, να έχουμε κατανόηση και καλή συνεργασία με τούς ηθοποιούς. Με απέραντη λύπη βλέπω ότι μας αντιμετωπίζουν τελείως εχθρικά, πράγμα που δεν βοηθάει ούτε τούς εργαζόμενους, ούτε τα ίδια το θέατρο. Πιστεύω ότι αυτό που οδηγούν σ' αυτό το αδιέξοδο οπωσδήποτε δεν αγαπούν το θέατρο και δεν νοιάζονται γι' αυτό ούσιαστικά. Και μιλώ έτσι διότι ενώ θεωρούμαι από τις πιά διαλογικές περιπτώσεις.

—Και η Αλίκη Βουγιουκλάκη συνεχίζει πάνω στο ίδιο θέμα:
—Είναι άστοχο να έχουμε τον τίτλο του εργοδότη επειδή από ανάγκη κάνουμε τον εργοδότη. Εμείς ηγούμεθα των θιάσων μας με την ψήφο του κοινού, θέση που μπορεί να πάρει οποιοσδήποτε ηθοποιός αν δεν έχει στο μυαλό του μόνο τις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις αλλά την αγάπη για το θέατρο που χρειάζεται δουλειά, στόχο συνέπεια και ψυχή.

ΠΟΥ ΠΑΜΕ;
Βέβαια, η διαμάχη αυτή θα έχει και συνέπειες και ίσως οδυνηρές αν σκεφτεί κανείς πως οι κοπύρες θα νύκουν - αν νύκουν -

—Πιστεύω ναί.
—Εσύ, όμως παρ' όλα αυτά μπορείς και παρυσιάδες πολυπρόσωπα και πολυδάπανα έργα. Πως το πετυχαίνεις αυτό;
—Οι δουλειές που έκανα ως τώρα στάν τομέα του μιούζικαλ χρειάζονταν πολυπρόσωπους και πολυδάπανους θιάσους, πράγμα που δεν σκεπώ να κάνω στο μέλλον μία και αυτό

μας για την τελειότητα που με κάνει και με κατατρώει.
—Τι γνώμη έχεις για τούς νέους ηθοποιούς και τι θα τούς συμβούλευες;
—Πιστεύω ότι υπάρχουν νέα παιδιά με πολύ ταλέντο. Αλλά τούς λείπει η συστηματική δουλειά κι αυτό που λέω εγώ αταπάρνηση για τη δουλειά μας.

λομπε να μειώσουμε τη συμβολή των άλλων), ή ηθοποιός που συγκινούσε το κοινό κάθε ηλικίας και το τραβούσε στις σκοτεινές αίθουσες προβολής. Τώρα όλα είναι διαφορετικά. Την ρωτούμε:

—Τι διαφέρει ο ελληνικός κινηματογράφος του σήμερα από τον κινηματογράφο των δεκαετιών του 1950, 1960 και λίγο μετά;

—Ο κινηματογράφος σήμερα ψάχνει να βρει την ταυτότητά του, την μορφή του, το πρόσωπό του. Κι ως μη γελιόμαστε: ο κινηματογράφος που θα επιβληθεί θα είναι αυτός που θα πάρει τούς περισσότερους θεατές με το μέρος του. Τότε ζούσαμε τη λεγόμενη μπέλ-έποχ του ελληνικού κινηματογράφου, λιγότερο προβληματισμένοι, περισσότερο ξένιαστοι.

—Και η κουβέντα, όταν μιλάς με τη Βουγιουκλάκη (άλλα και με τούςους άλλους), γυρίζει αυτόματα στον Φίνο.

—Δεν έχει ξαναβγει παραγωγός με τό πάθος και τό μεράκι τού Φίνου. Αν είχε «τολμήσει» α Φίνος θα μπορούσε να είχε κάνει μεγάλες διεθνείς επιτυχίες.

Δεν τό ήθελε όμως, γιατί ήταν «σωβινιστής» και ήθελε οι ταινίες του να παίζονται από τη μία άκρη της Ελλάδας μέχρι την άλλη. Μαζί του ανατράφηκα κι εγώ κινηματογραφικά και είδα τον κινηματογράφο μέσα από το δικό του πρίσμα, με τό δικό του μάτια.

—Και εδω πέφτει η μεγάλη ανακάλυψη. Η Αλίκη Βουγιουκλάκη σχεδιάζει να ξαναγυρίσει στον ελληνικό κινηματογράφο σαν πρωταγωνίστρια και σαν παραγωγός. Όπως μιλάει έχει τό θλέμμα χα-

γωγής, όπως κάνω και στο θέατρο, χρόνια τώρα.

—Η Αλίκη αισθάνεται ότι έχει φτάσει η ώρα για ένα καινούργιο άλμα, της «σούπερ στάρ» προς πιά ολοκληρωμένες προσπάθειες, και, όπως είπε, με αναθεωρημένες ιδέες. Πού μπορεί να σημαίνει πολλά...

Η ΜΙΚΡΗ ΟΘΟΝΗ

Με την μικρή οθόνη η Αλίκη Βουγιουκλάκη δεν ασχολήθηκε σχεδόν καθόλου, παρ' όλο που η τηλεόραση άσχολεται συχνά με την Αλίκη, τουλάχιστον μέσω της προβολής των ταινιών της. Ρωτούμε την πρωταγωνίστρια:

—Γιατί δεν έχεις ασχοληθεί με την τηλεόραση;

—Δεν μού άρεσει. Δεν θεωρώ ότι ένας ηθοποιός μπορεί να κάνει μία καλλιτεχνική δημιουργία στην τηλεόραση. Ο ηθοποιός δεν «αξιοποιείται» γιατί ο θεατής δεν έχει προετοιμασθεί ανάλογα, όπως γίνεται όταν παίζεις στο θέατρο. Βέβαια, πιστεύω ότι η τηλεόραση μας φέρνει σε επαφή με τό πλατό κοινό και σαν τέτοιο μέσω της θλέψω με συμπάθεια. Κι ίσως σαν μέσω επικοινωνίας μου με τόν κόσμο, δεν έρω... μπορεί θά τό σκεφτώ...

Τελειώνοντας τη συζήτησή μας, η Αλίκη Βουγιουκλάκη δηλώνει:

—Ευχαριστώ τό κοινό της Θεσσαλονίκης για την αγάπη που μου δείχνει και με τιμάει κάθε φορά. Υπάρχει ένας ίδιαι άλλη. Μαζί του ανατράφηκα κι εγώ κινηματογραφικά και είδα τον κινηματογράφο μέσα από τό δικό του πρίσμα, με τό δικό του μάτια.

Η Αλίκη και η... Αλίκη στο έργο «Βικτωρ και Βικτώρια» που παίζεται αυτόν τον καιρό στη Θεσσαλονίκη.

τό είδος τό υπηρέτησα με τόλμη και δουλειά. Πρόσφατα παραστάσεις όπως τό «Καμπαρέ», «Ορία μου κυρία», «Κομπάρια», «Εύθυμη χήρα», «Αννυ», «Βικτωρ και Βικτώρια» - και άφησα τελευταία την «Εβίτα» γιατί την θεωρώ σαν την πιά σημαντική δουλειά μου. Λυμάρια πού τό έργο αυτό δεν τό έφερα στην

Πλανώνται μεταξύ συνδικαλιστικών διεκδικήσεων και φεουδαίων λάψεων για την τηλεόραση και κόπου έκει μεπερδύονται και χάνονται. Έχουμε τεράστια ανάγκη από καινούργια αστερία, από καινούργιους ηγέτες...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

